1902. Вип. II. Ч. 10.

ХРОНЇКА

українсько-руського НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМЕНИ ШЕВЧЕНКА У ЛЬВОВІ.

1902, сїчень-цьвітень.

Загальні Збори.

(Дня 2 лютого 1902).

Збори розпочали ся о $4^1/_2$ годинї по полудни в присутности 58 членів (із чого 7 було заступлених иньшими членами). Заступник голови проф. С. Громницький сконстатувавши потрібний комплет до важности ухвал, відкрив збори отсею промовою:

Яко заступник голови витаю Вп. Панї і Панів, що зволили прибути на загальні збори нашого Товариства.

З річного звіту, який розіслано кождому членови в 9 числї „Хронїки“, а також із того, що подано в 6, 7 і 8 ч. „Хронїки“, виробили собі Вп. члени погляд на адмінїстрацийну дїяльність Видїлу і на дїяльність наукових секций в 1901 р.

Але з того самого звіту, як також і з комунїкатів оголошених свого часу по часописях, звісно Панам, що від половини мин. року провід у Товаристві не спочивав у тих певних і вправних руках, в яких бачили ми його — на нашу гордість — від кількох лїт, і в яких бажали би ми всї собі певно і за далї бачити.

До сего горячого бажаня нашого прилучують ся дуже поважні голоси членів Товариства з пова Галичини — особливо з України, що цїнять високо орґанїзатора наукових праць і вправного керманича, а при тім вельми трудячого робітника наукового, яким був і є Вп. проф. М. Грушевський.

Та хоч від половини року Товариство було полишене його умного проводу, то всеж таки, завдяки заходам його, пороблениц наперед, не утерпіли на тім наукові видавництва, що мали появити ся в р. 1901. З виїмкою двох видавництв, які сими днями опустять прасу, вийшло всьо, що доси правильно виходило, а крім того появились або невдовзї появлять ся 2 нові, а то:

Правнича бібліотека, якої І. випуск вже надрукований. До бібліотеки сеї мають входити ориґінальні і перекладані правничі та економічні підручники унїверситетські. А се річ не малої ваги, коли возьме ся на взгляд заходи коло побільшеня числа катедр правничих із викладовою руською мовою, та потреби руських риґорозантів на тім видїлї.

Друге нове видавництво, се „Українсько-руська Бібліотека“. Перший том сеї бібліотеки, який кінчить ся печатати, обіймає поезиї Осипа Федьковича, а відтак у дальших томах прийдуть иньші його твори.

На жаль субвенциї для Товариства в минулім роцї не підвисшено, а заходи Видїлу показали ся даремні. Виносили вони на всї видавництва разом 16.000 корон.

Видавництво Лїт.-Наук. Вістника утерпіло минулого року через заборону в Росиї. Причини до таких мір не подав сей орґан ніякої. Є се тілько дальше консеквентне переведенє указу з 1876 р.

Помимо матеріяльних страт рішив Видїл видавати Лїт.-Наук. Вістник і в р. 1902.

Число інституций, що присилали в обмін свої виданя нашому Товариству в р. 1901 виносило 193.

Надісланими творами і научними письмами головно вбогачує ся наша бібліотека. Закуплює ся дещо і за готівку, але задля скупих фондів не може бути сего багато.

Бажати би треба, щоби видавці українських друків почували ся до патріотичного обовязку присилати по 1 примірнику тих друків до нашої бібліотеки. Але не малу прислугу зробили би й ті прихильники Товариства, що узгляднюючи подані у звіті (стор. 39—43 в IX ч. Хроніки) бібліотекарській недостачі того, що вже по части має бібліотека, коли би вони допомогли доповнити ті недостачі присиланєм бракуючих частий.

Дійсних членів числило Товариство по конець минулого року 38, нових звичайних прибуло в тім році 23. Через смерть втратило Товариство 2 звичайних членів а то: Івана Копровського, комісаря Дирекциї Скарбу і Григ. Врецьону, що будучи протягом кількох попередних літ членом контрольної комісиї, трудив ся для нашого Товариства. А крім того віддав Виділ честь памяти вельми заслуженого історика і археольоґа руського проф. Дра Шараневича. Сьвітлі Збори віддадуть честь їх памяти повстанєм із місць!

З адміністрацийної діяльности Виділу в р. 1901 зазначу його змаганя до управильненя рахункового діловодства в Товаристві — над чим уже і давнїйше працьовано. Змаганя ті увінчали ся видними успіхами бодай в деяких галузях. Рахунки фундацийного дому, рахунки книгарні і адміністрациї Літ.-Наук. Вістника ведуть ся вже після нової норми.

Крім того перевів Виділ давнїйші постанови що до закупна 4 машини та заведеня електричних моторів при всїх 4 машинах і електричного осьвітленя у всїх льокалях Товариства. Особливо заведенє електричних моторів показалось дуже практичною і корисною річию.

Закупном нот для друкарні розширено також обєм робіт. В фундацийній камениці заведено водопроводи.

В справі заснованя українсько-руського унїверситету у Львові брав Виділ діяльну участь при помочи секций. Крім петициї до парляменту, яку він казав надрукувати і розіслати послам, вніс також обширний мемориял до міністра просьвіти і до президента міністрів, якві передала обом міністрам окрема депутация. В склад

її входили: Радник двора і проф. ческого університету, дійсний член Товариства, др. Іван Горбачевський, проф. прагської політехніки, дійсний член Товариства, др. Іван Пулюй, проф. черновецького університету, дійсний член Товариства, др. Смаль Стоцький і п. п. посли А. Барвінський та Ю. Романчук. Вп. посол Барвінський заступав Виділ у сій депутациї. За труди понесені тими панами складаю їм на сім місци сердечну подяку від Товариства.

З репрезентаций Товариства на зверх належить піднести участь Виділу через свого делеґата у з'їзді природописців і лікарів у Праві, де нашого делеґата визначувано при кождій нагоді.

На сім кінчу мій погляд на важнійші події у минулім році. Констатую, що число зібраних членів відповідає вимогам статута що до важности зборів, і оголошую нинішні вбори за відкриті".

На секретарів зборів покликав предсідатель дд. М. Заячківського і М. Новаковського, по чім перейдено до дневного порядку зборів.

Д. Л. Цеґельський відчитав протокол із попередніх загальних зборів, який принято до відомости.

При другій точці порядку вніс д. М. Павлик, щоби секретаря увільнено від читаня справоздания з діяльности Виділу і секций і щоби від разу приступлено до дискусиї над сим справозданем, що появило ся в друку, на що збори згодили ся.

Д. В. Шухевич запитує, що зробило Товариство в справі науки укр.-руської мови у польських ґімназиях, бо доси нема в тім напрямі ніякої поправи; чому під рахунками не підписані справоздавці та чому не представлено докладного руху книжок; висловлює бажане, щоби Виділ старав ся увійти з якоюсь виднійшою книгарнею львівською в контакт і взяв від неї одно виставове вікно на наші книжки. — Д. М. Павлик домагаєть ся, аби Товариство продало теперішну каменицю і купило иньшу близше ринку за власні гроші та отворило в ній книгарню на більші розміри. Університетську фундацию повинно при тім вилучити і приступити вже раз до цілей, для яких сей фонд оснований. Бажає також, щоби Товариство вело живійше університетську справу та старало ся заінтересувати нею більше українську публіку. — Д. І. Труш вказує, що в сьогорічнім справозданю повторюєть ся дещо в тамтогорічнього і запитує, чому не виказано стану маґазину. — Др. І. Копач заявляє, що порушена Товариством справа науки укр. руської мови в ґімназиях має деякі наслідки, бо незабаром скликує Рада шкільна окрему анкету для наради в сій справі.

Рівночасно завважує, що бібліотечне справоздане не зладжене відповідно, тому не може ним вдоволити ся. — Др. І. Франко вияснює, як член окремої комісиї, що зроблено в справі зміни науки укр.-руської мови в польських ґімназиях. Тої самої справи дотикають ся ще в своїх промовах д. В. Білецький і др. С. Юрик. — Проф. М. Грушевський підносить, що в другім півроці Виділ супроти вдержаня наукової роботи мав спромогу звернути всю свою увагу й енерґію на управильнене адміністрациї, тому можна було надіяти ся, що ті точки, в яких роблено закиди давнїйшій практиці, будуть управильнені по мисли незадоволених із давнїйшої практики. Тимчасом вийшло інакше, чого доказом хочби отсї три справи. Перша — справа розділу стипендий. Перед тим жадано розписуваня конкурсів — на погляд бесідника безпотрібних — але в другій половині минулого року адміністрацийного так само роздавано стипендиї без конкурсу як і давнїйше, принайменьше бесідник не чув, аби був розписаний який конкурс. Отвертою стоїть і друга справа, якій таке значіне надавали декотрі члени Виділу: чи заступники виділових мають право голосу на засіданях Виділу, чи нї; статут не рішає сього питаня, повинні проте порішити його збори. Третя справа — се рахунки наукових видавництв. В першій половині року відбували ся в тій справі наради анкети і вислїдом їх був реферат дра М. Шухевича, що підносив такі закиди: в давнїйших рахунків не можна знати: 1) який загальний кошт поодинокого виданя (книжки); 2) кілько виносили авторські ремунерациї поодинокого виданя; 3) які иньші видатки, влучені в кождим виданем; 4) чи з титулу ремунерациї не мають іще автори претенсий до Товариства; 5) чи з того титулу не має Товариство претенсий до співробітників; 6) кілько кождого виданя розходило ся, кілько роздано даром, а кілько продано; 7) який прихід дають виданя? Та хоч сьогорічний білянс і рахунки видавництв уложені під проводом референта анкети, не видно в них нїяких змін на лїпше і одиноке поліпшене — в адміністрациї книгарні й Л.-Н. Вістника, здаєть ся, заведене незалежно від проектів анкети. Вистане взяти рахунок наукових видань — рішучо гіриший від давнїйших, щоби про се переконати ся. З нього не можна зовсім знати, кілько виданя коштували в загальній сумі, а вже про кошти поодиноких томів нема що й говорити. Не виказано також докладно, кілько коштував друк, папір, а кільки пішло на ремунерациї. На се наводить бесідник поодинокі позициї. — Др. М. Шухевич відповідає, що стипендий

не надавано дорогою конкурсу тому, що не надавано їх у загалї в другій половинї року з виїмком дра Я. Грушкевича. Др. М. Здерковський дістав тільки завдаток на працї і з'обовязав ся звернути його, коли-б працъ не зладив. Ф. Примакови надано стипендию намісь датку на фонд студентів. Справу голосованя заступників видїлових порішать тепер збори. Справою дїловодства займав ся Видїл у другій половинї року дуже живо і наслїдки сього у справозданю таки видні. Рахунки ведуть ся так, що їх можна кождої хвилї замкнути і коли в справозданю є деякі неточности, то належить заввважати, що се рахункове справозданє тільки тимчасове, для зборів, а по зборах спорядить ся його докладнїйше. — Др. І. Макух поясняє справу веденя деяких рахунків у Товаристві. — Др. С. Днїстрянський підносить, що критичний віддїл у „Записках" не ведений обєктивно, але більше субєктивно; дотикає се головно рецензий надсиланих із України. Сього не повинно бути, бо воно шкодить розвоєви Товариства. Крім того у Лїт.-Наук. Вістнику друкують ся деякі статї, що не повинні там бути. У справозданю про унїверситетські події надруковано приміром згадку про проф. Цьвіклїньского, яка могла його обидити і, як бесїдникови звісно, обидила. Се теж шкодить багато Товариству, тому бесїдник жадає, щоби для Лїт.-Наук. Вістника вибрано окремий комітет, що не допускав би більше до таких промахів. — Проф. М. Грушевський, др. І. Франко і д. М. Кривинюк відповідають дру С. Днїстрянському, при чім перший застерігаєть ся проти загального осуду рецензий з України і вказує на те, що справа, чи критика субєктивна, чи обєктивна, дуже трудна для розсудженя тай що редакторови трудно вязати волю співробітників у тім напрямі, о скільки вони не виходять із границь науковости; другий не видить у замітцї Лїтературно-Наукового Вістника обиди для проф. Цьвіклїньского раз, що прирівнане когось до репортера то ще не обида, а по друге, що звісна бесїда Цьвіклїньского була зовсїм слаба і не відповідала гідности професора. Евентуальної контролї редакция Лїт.-Наук. Вістника не боїть ся, та питане, чи вона на що здасть ся. — Далї промовляли ще в справі рахунків дд. М. Грушевський, В. Шухевич, В. Угрин і М. Шухевич, по чім принято справозданє до відомости.

Опісля відчитав д. П. Огоновський надіслане справозданє контрольної комісиї, а збори відповідно до внеску комісиї уділили Видїлови абсолюторію.

По короткій перерві, яку зарядив предсїдатель, аби члени могли виписати картки до голосованя на голову, приступлено до виборів. До скрутацийної комісиї покликав предсїдатель дд. Д. Коренця, О. Роздольського і П. Огоновського. Голосувало 58 членів. Проф. М. Грушевський дістав 48 голосів; 9 карток було чистих, 1 неважна. Проф. Грушевський подякував за вибір і заявив, що прийме його аж тодї, коли буде видїти склад Видїлу.

Над справою вибору нового Видїлу розвела ся ширша дискусия, в якій забирали голос: др. І. Копач, др. І. Франко, М. Павлик, В. Шухевич і А. Дольницький, по чім приступлено до голосованя. Поки скрутацийна комісия обчислювала голоси, перейдено тим часом до останньої точки порядку, до внесків і інтерпеляций.

Д. М. Павлик ставить внесенє на зміну статута в тім напрямі, щоби голову вибирав Видїл, а не загальні збори і щоби до того голови належали тільки адмінїстрацийні справи; натомісь секциї вибирали би для себе окремо голову, до якого належав би тільки провід у науковій роботї. Крім того вносить, аби справозданє з бібліотеки і музея опублїковувано тільки раз на рік, а не чотири, як доси. Друге внесенє принято вповнї, а перше в такій формі, що Видїл має застановити ся над потребою зміни статута і для неї скличе окремі надзвичайні збори або предложить її на звичайних зборах. Крім того ухвалено на внесенє д. В. Шухевича, що кождий член має право внести до Видїлу на 14 днів перед зборами проєкт на зміну якоїсь точки статута.

Др. М. Шухевич підіймає справу унормованя права голосованя заступників видїлових, отже справу зміни або доповненя §. 29 статута. По довшій дискусиї ухвалено, щоби Видїл предложив сю справу загальним зборам до порішеня при загальній змінї статута.

Д. М. Заячківський домагає ся підвисшеня платнї бібліотекареви, а д. М. Павлик секретареви. Ухвалено передати сї внесеня як директиви для нового Видїлу до полагодженя.

По сім забирає голос д. П. Огоновський для оголошеня результату виборів. Голосувало 54 членів. Із того дістали на видїлових:

Е. Бурачинський	52	голоси.
С. Громницький	51	„
І. Кокорудз	50	„

І. Макух	47	голосів
К. Паньківський	33	„

На заступників:

Г. Гарматій	37	„
О. Роздольський	28	„
С. Сидоряк	30	„

Тому, що д. Е. Бурачинський врік ся вибору на виділового, а д. О. Роздольський на заступника виділового, та що шестий виділовий не дістав більшости голосів, приступлено до нового вибору двох виділових і одного заступника. По довшій дискусиї над кандидатами, по якій покликав предсїдатель до скрутацийної комісиї д. В. Білецького на місце д. П. Огоновського, що вийшов, повіддавано картки, а заки комісия обчислила голоси, перейдено до дальшого вичерпаня дневного порядку.

Др. О. Колесса порушив іще раз справу науки укр.-руської мови в польських ґімназиях, а по довшій дискусиї, в якій забирали голос також др. І. Копач і М. Павлик ухвалено, щоби Товариство в порозуміню з педаґоґічним Товариством скликало окрему анкету, зложену з учителів укр.-руської мови у всїх ґімназиях і унїверситетї на нараду над сею справою і її вислїди закомунїкувало шкільній власти.

По сїм оголосив д. В. Білецький іменем скрутацийної комісиї вислїд дальших виборів. Голосувало 43 члени. З того дістав більшість тільки В. Гнатюк на виділового (26 голосів), другого виділового і заступника не вибрано. На пропозицию д. С. Громницького ухвалено дальше голосувати піднесенєм рук і вибрано виділовим дра К. Левицького 18-и, а заступником виділового д. Ю. Мудрака 29-и голосами на 33 голосуючих.

Проф. М. Грушевський заявив по сїм, що приймає вибір на голову, аби дати доказ — головно заграничним землякам — своєї доброї волї, хоч не має великої надїї, аби вдало ся ввести наукову роботу в Товаристві по остатнїх подїях у нормальну колїю — а предсїдатель д. С. Громницький подякувавши присутним за участь у вборах, закрив їх о 10 год. вечером.

Засїданя Видїлу Товариства.

I засїданє дня 3 сїчня.

1) Принято до відомости, що др. В. Левицький призначив належну йому ремунерацию в сумі 212·10 кор. на фонд доцентів і ухвалено йому за те подякувати. 2) Відчитано відповідь на письмо Українців у справі резиґнациї проф. М. Грушевського і ухвалено їм закомунікувати її. 3) Постановлено просити посла Барвінського, щоби заступив Видїл у депутациї до мінїстерства в справі заснованя укр.-руського унїверситету. 4) Ухвалено купити до біблїотеки 20 книжок, предложених референтом біблїотеки.

II засїданє дня 15 сїчня.

1) Ухвалено приймити від д. Л. Ковальського 21 книжок до біблїотеки Товариства, а в заміну дати йому деякі книжки свойого виданя. 2) Принято до відомости, що д. Л. дарував Товариству гербар із українськими назвами і ухвалено йому за те подякувати. 3) Перебрано від д. І. Труша кілька археольоґічних предметів, закуплених у Київі д. Біляшевським за 12 рублїв.

III засїданє дня 18 сїчня.

1) Постановлено скликати загальні збори на 2 лютого. 2) Принято до відомости рахункове і адмінїстративне справозданє за 1901 р. і ухвалено надрукувати їх.

IV засїданє дня 22 сїчня.

1) Ухвалено виплатити новорічне директорови друкарнї, метрампажови, машинїстови і слузї Товариства. Крім того признано тантієму управительцї книгарнї, гонорар бухгальтерови за уложенє

білянсу і підвисшено платню одній робітниці в друкарні. 2) Принято пять нових членів. 3) Принято до відомости, що др. М. Шухевич зладив евіденцийну книжку довжників для наукових видань.

V засїданє дня 29 січня.

1) Ухвалено відступити деякі книжки читальні в Озерянах по половині ціни. 2) Принято одного нового члена. 3) Принято до відомости письмо російських студентів із Парижа, в якім висловлюєть ся повна симпатія для справи заснованя укр.-руського університета.

VI засїданє дня 2 лютого.

1) Затверджено уповажненя кількох заграничних членів, виставлені львівським членам, для заступленя їх на загальних зборах. 2) Відчитано письмо кількох Українців у справі останнїх подій в Товаристві і признано, що воно основане на хибних інформациях.

VII засїданє дня 5 лютого.

1) Принято до відомости резиґнацию дра К. Левицького з члена Виділу задля браку часу і покликано на його місце заступника д. Г. Гарматія. 2) Новий Виділ уконституував ся в части вибравши: секретарем В. Гнатюка, касиєром І. Кокорудза, адміністратором камениції і маґазинєром дра І. Макуха, референтом бібліотеки С. Сидоряка, контрольором К. Паньківського, референтом друкарні Г. Гарматія, референтом книґарні Ю. Мудрака. 3) Принято двох нових членів. 4) Ухвалено купити для бібліотеки палеоґрафію Карського. 5) Ухвалено подякувати д. О. Ґалевичови за старий топір і пістолєт, а д. Т. Реваковичови за нагробний напис Федьковича, даровані до музею. 6) Принято до відомости, що на річ Товариства припала невеличка квота з запису пок. Замлинського в Самборі, та що вона переховуєть ся в судовім депозиті також.

VIII. засїданє дня 12 лютого.

1) Ухвалено подякувати членам депутациї до міністерства в справі заснованя українсько-руського університету у Львові. 2) Принято до відомости письмо проф. М. Грушевського, в якім він переглянувши новозаложену книгу видань, сконстатував, що: а) рахунків кредиторів Товариства з титулу видань нема зовсім; б) що в рахунках

довжників є тільки перенесеня з асиґнат тай то з помилками; в) що виплачених сум на конто ніде не виспеціфіковано; г) що рахунків поодиноких видань нема зовсім. Постановлено всї ті хиби усунути. 3) Принято до відомости уконституоване істор. фільософічної секциї. При тій нагоді сконстатовано, що секция не може вибирати проти волї директора иньшого референта до Видїлу і що між обовязками члена Видїлу та референта секциї не заходить колїзия. 4) Принято до відомости уконституоване мат.-прир.-лікарської секциї. Що до вибору заступника-делеґата до Видїлу в тій секциї, то Видїл порішив, щоби секция застосувала ся в тій справі до повисшої ухвали при істор.-фільософічній секциї. 7) Вибрано референтом видань проф. М. Грушевського, та виділено на його жадане рахунковий віддїл із сього реферата, який передано д. Паньківському.

IX засїдане дня 16 лютого.

1) Постановлено семи голосами проти двох, що „Записки“ мають затримати status quo. 2) На внесене д. К. Паньківського ухвалено, що на засїданях Товариства, навіть тайних, може бути присутний кождий член Товариства.

X засїдане дня 23 лютого.

1) Др. І. Макух застерігає собі внесене на реасумпцию ухвали в справі присутности членів на тайних засїданях Видїлу. 2) Вибрано анкету для справ друкарнї, до якої увійшли дд. С. Громницький, К. Паньківський і Г. Гарматій, як члени Видїлу і д. К. Беднарський, директор та І. Возняк, метрампаж друкарнї. 3) Ухвалено купити для Товариства машину до писаня. 4) Ухвалено знизити цїну на „Історичну Бібліотеку“. 5) Ухвалено внести до міністерства петициї в справі субвенциї на виданя і упрошено для їх уложеня дра. І. Франка. 6) Ухвалено закупити кільканайцять книжок для бібліотеки. 7) Ухвалено відступити даром деякі книжки читальнї в Вербятинї. 8) Ухвалено вислати привітне письмо „Историко-филологическому Обществу“ в Харкові з нагоди його 25-лїтнього ювилею. 9) Признано дві підмоги: а) Михайлови Бойчукови, ученикови Академії штук красних у Кракові в сумі 200 кор.; б) Семенови Ґуменюкови, студ. фільософії у Відни в сумі 100 кор.

XI засїданє дня 4 марта.

1) Ухвалено відповідно до бажаня загальних зборів скликати в порозуміню з педаґоґічним Товариством збори учителів укр.-руської мови в ґімназиях і професорів унїверситету для наради над зміною дотеперішнього пляну науки сеї мови в ґімназиях із польською викладовою мовою. 2) Ухвалено повідомляти членів Видїлу про засїданя принайменьше день перед тим. 3) Принято до відомости справозданє друкарняної анкети і реґулямін для заступника директора друкарнї І. Вовняка та признано сю анкету постійною. 4) Вибрано до комісиї для справ каменицї дра І. Макуха, д. С. Громницького, д. О. Ганїнчака і д. Ю. Мудрака.

XII засїданє дня 9 марта.

1) Ухвалено згодити ся на пропозицию віденської Академії Наук що до взаїмного визичуваня книжок і рукописів. 2) Признано д. Л. Гарматїєви в Головах 50 кор. субвенциї на записуванє етноґрафічних матеріялів. 3) Признано підмогу студентови Академії штук красних у Кракові М. Жукови в сумі 100 корон.

XIII засїданє дня 2 цьвітня.

1) Ухвалено подякувати д. Р. Петрушевичови за передачу збірки монет і викопалин до музею Товариства, записаних його батьком. 2) Ухвалено скликати на 14 цьвітня делеґатів укр.-руських товариств для наради над справою заснованя укр.-руського унїверситету. 3) Принято до відомости протокол загальних зборів. 4) Підвисшено платню бібліотекареви відповідно до директиви загальних зборів. 5) Принято двох нових членів. 6) Принято до відомости, що петициї до мінїстерства в справі субвенциї, вже вислані. 7) Ухвалено виплатити д. А. Веретельникови 50 кор. субвенциї на збиранє етноґрафічних матеріялів.

XIV засїданє дня 16 цьвітня.

1) Поручено д. Ю. Мудракови уложити умову з кольпортером у справі продажі видань Товариства. 2) Ухвалено відступити

дароы деякі книжки „Кружкови українських дївчат“ в Чернівцях. 3) Принято до відомости, що Виділ краєвий виплатив уже другу рату субвенциї за 1901 р. 4) Ухвалено виплатити д. О. Деревянції 30 кор. субвенциї на збиране етноґрафічних матеріялів. 5) Принято одного нового члена.

Засїданя секций і комісий Товариства.

Спільні засїданя секций.

I засїданє дня 9 лютого.

Се засїданє скликано на жаданє поодиноких секций, щоби застановити ся над справою подїлу „Записок" і порішити її остаточно. Головні арґументи сторонників подїлу були такі: 1) Через подїл заінтересують ся більше членів секций науковою працею і осягнеть ся більші наукові результати. 2) Багато людий охотить ся до працї, але хотїли б мати більшу інґеренцию в наукових виданях. Інґеренцию-ж ту осягнуть, коли стануть редакторами окремих орґанів. 3) На випадок резиґнациї одного редактора не буде спинена наукова робота, бо заступить його легко другий. 4) Подїл вплине корисно на самі виданя, бо поодинокі відділи будуть редаґувати фахові люди. 5) Через подїл осягнеть ся більшу дїяльність в природописній секциї, бо вона буде мати спромогу більше публїкувати. — Сторонники дотеперішнього стану „Записок" підносили: 1) При подїлї можна говорити тільки про історично-фільософічну і фільольоґічну секцию. Природописна не входить тут у рахубу, бо її члени самі заявили, що не могли-б крім свойого збірника заповнити ще працями й „Записки". Крім того математично-природописні працї давнїйше друковано вже в „Записках", але се показало ся непрактичним, тому й відложено їх до окремого, спеціяльного орґану. 2) В дотеперішнім видї представляють „Записки" одинокий науковий журнал, в якому гуртують ся працї з українознавства: історії, історії лїтератури, археольоґії, фільольоґії й етноґрафії. По подїлї в найлїпшім разї ми моглиб мати окремі наукові журнали, але не мали б такого, в якому була-б представлена цїлість нашої науки. Але можна майже на певно сказати, що поодинокі секциї не будуть в станї орґанїзувати свої осібні журнали. 3) Проти подїлу промовляють теж чисто технїчні трудности, які тодї збільшили-б ся ще, бо трудно було-б перевести докладну ріжницю

між сферами історичної і фільольоґічної секциї. 4) „Записки“ в дотеперішнім виді з'єднали собі вже признане в наукових кругах, тому лїпше прольонґувати їх, ніж пробувати щастя на нових дорогах, які можуть і не пощастити. 5) Доси не роблено нікому трудностий, що хотів працювати і дальше того не може бути. Товариство має зрештою иньші орґани, в яких поодинокі праці редаґують або самі автори, або окремі редактори. — Коли по дискусиї прийшла справа остаточної ухвали, спільний збір усїх секций признав, що не може ухвалювати постанов, які обовязували-б до чого небудь. Цїлу справу передано проте назад поодиноким секциям із тим, щоби вони, передискутувавши, предложили її Видїлови до остаточного порішеня.

II засїдане дня 20 цьвітня.

Проф. М. Грушевський предложив під розвагу секций лист „Археольоґічного Товариства“ в Москві з запитом, чи возьмуть які галицько-руські учені сього року участь в археольоґічнім з'їздї в Харкові. По довшій дискусиї ухвалено відповісти, що наші учені не відтягнуть ся від сеї участи, коли завчасу дістануть запросини на з'їзд і коли будуть мати певність, що українсько-руська мова буде допущена до читаня рефератів.

Засїданя історично-фільософічної секциї.

I засїдане дня 9 лютого.

1) Секция уконституувала ся вибравши: директором д. М. Грушевського, заст. директора дра С. Дністрянського, секретарем С. Томашівського, заст. секретаря д. О. Целевича. Делеґатом секциї до Видїлу став д. М. Грушевський. 2) По довшій дискусиї над справою подїлу „Записок“ на окремі орґани поодиноких секций ухвалено полишитись при дотеперішнім їх станї.

II засїдане дня 26 лютого.

1) Др. І. Франко предложив реферат п. н. „Причинки до історії польської суспільности на Українї“. 2) Проф. М. Грушевський відчитав розвідку п. н. „Чи маємо автентичні грамоти князя Льва? Обидві праці ухвалено друкувати в „Записках“.

Зміст реферата дра І. Франка: Референт підносить важність польських впливів для зрозуміня житя й письменства України до 1861 р., тоб то до внесеня кріпацтва. До того часу

правобережна Україна фактично була в руках польських, мала богато польських інституций, шкіл, урядів. Користуючись недавно виданими польськими працями, а власне працею Хмельовского про боротьбу ліберальізму в ретроґрадством, що велась між віленським університетом і полоцькими Єзуітами до 1821 р., а далї споминами Т. Бобровского (томом першим) референт подає характеристику тих часів, шкіл, системи вихованя, преси, суспільного стану народа і ріжних течій серед польської суспільности, а вкінцї ряд сильветок видвійших польських діячів на українській теріторії в першій половинї XIX в.

Зміст розвідки проф. М. Грушевського: Автор давши критичну аналїзу пятьох грамот Льва, що новійшими дослїдниками уважали ся непідозрілими, й пояснивши на кількох прикладах обставини, серед яких виходили на сьвіт Львові грамоти, приходить до таких виводів:

Можна думати, що вже від початків польського панования в Галичинї почали підроблювати грамоти з іменем кн. Льва для оборони прав на землї.

В кождім разї від першої пол. XV в. і до XVIII можемо констатувати, що в руських кругах фабрикували грамоти з іменем кн. Льва, коли приходило ся боронити свого фактичного володіння.

Грамоти з іменем кн. Льва, які досї маємо, всї підроблені.

Ш засїдане дня 9 марта.

1) Д. С. Томашівський відчитав реферат п. н. „Київська коваччина 1855 р.“ 2) Проф. М. Грушевський вреферував працю д. М. Галущинського: „Меморіял в оборонї прав православних і дисидентів із часів 4-лїтнього сойму“. Ухвалено друкувати в „Записках“.

Зміст реферата С. Томашівського: Автор дає погляд на значінне кримської війни для полїтично-суспільного устрою російської імперії і з тим впливом звязує великий рух селянської людности в напрямі до социяльної волї, увільнення від кріпацтва. Характер сього змагання, що проявив ся у формі бунту, загалом суспільний, одначе добачити можна в нім також примітку полїтичних мотивів. Ся прикмета належить до тої частини руху, що з'явив ся 1855 р. у київській ґубернії під назвою „коваччини“. Жива ще традиция історичного козацтва й утаєна енерґія протесту проти неволї довели до того, що загальний социяльний

рух у київській ґубернії приймив специяльну закраску полїтичного змагання. Дальше подає автор короткий перегляд лїтератури сього предмета, вказує на недокладність та односторонність виданих материялів і розвідок і в кінцї обговорює докладнїйше нововиданий материял, а се записки о. П. Лебединцева. Писані вони, що правда, аж у 80-х роках, однак людиною дуже достовірною, тому признає за ними поважну стійність. На підставі їх доходить автор до позитивного висновку, що козаччина" 1855 р. була рухом не лише социяльним, але й полїтичним.

Зміст реферата М. Галущинського: З рукописного збірника подає д. Г. зі вступними замітками меморіял п. н. Stan narodu Polskiego z okazyi religii, i przyczyny, dla ktorych koniecznie wypada ustanowic hierarchyą grecką nieunicką y dyssydentską oboiey konfessyi ewangelickiey, з р. 1791, що очевидно стоїть у звязку з дебатами чотиролїтнього сойму й депутациєю до нього православних і діссидентів 1791 р. Незвісний автор меморіялу дає загальний погляд на відносини польського правительства до православних і протестантів, досить інтересний, хоч несвобідний від кількох помилок, особливо де йде мова про руську церкву. Дуже інтересні дані автором по дорозї сучасні звістки про полїтичні змагання міщан у провінциях, що відійшли від Польщі.

IV засїдане дня 28 марта.

1) Д. М. Грушевський предложив розвідку Хв. Вовка: „Магдаленське майстерство на Українї. 2) Д. І. Франко предложив статю Ю. Кміта: З сільських відносин у Галичинї в серединї XIX в.

Зміст розвідки Хв. Вовка: Автор описує чотири мамутячі сїкачі (кли) з нарізками й орнаментами з розкопок Хвойки при Кирилівській ул. в Київі. Порівнянне технїки й орнаментаций-них мотивів приводить його до переконання, що воно вповні відповідає маґдаленській культурі Франциї, з тою лише ріжницею, що технїка рівьби на київських сїкачах відповідає другій половинї маґдаленської епохи у Франциї, коли материялом там служила не мамутова кість, а роги й кости півн. оленя. Се приводить автора до виводу про ріжницю фавни тодїшньої України від Франциї: мамут держав ся на Українї, тодї як у Франциї панував уже олень.

Зміст працї о. Ю. Кміта: Д. Юрий Кміт найшов між парафіяльними актами в с. Кобло Старе де[illegible] доторкають ся відносин між двором, селянами и священиком

у часї безпосередно по знесеню панщини. Сьвященник стоїть по стороні двора і, як видно з документів, держить ся з далека від селян, які зі свойого боку відплачують ся йому неприхильністю та жалобами до консисторії на те, що сьвященник служить у дворі за лїсничого й економа, переслїдує селян, а занедбує свої душпастирські обовязки. Обік сеї жалоби селян подає д. Кміт також оправдане сьвященника, яке своєю низькою юрістикою та своїм згірдним тоном зглядом селян робить ще прикрійше вражінє. Ті документи разом із поясненєм д. Кміта можуть служити причинком до осьвітленя тої темної доби, коли наш нарід, увільнений від панщини, але темний, був значною частиною руської інтелїґенциї полишений без опіки і попав у економічну руїну та моральне занедбанє.

V засїданє дня 7 цьвітня.

1) Д. С. Томашівський предложив працю: „Погляд на стан залюдненя Львівської землї в полов. XVII ст.“, як вступ до V т. „Жерел до історії України-Руси“. Ухвалено друкувати. 2) Др. І. Франко зреферував свою працю п. н. „Сьв. Климент у Херсонї“, яку ухвалено друкувати в „Записках“.

Зміст працї С. Томашівського: Розвідка служить за передмову до V т. „Жерел д. і. Р.-У.“ (II т. галицьких актів) і має на метї по змозї конкретний образ стану населення Львівської землї в пол. XVII ст. Автор означає наперед теріторию згаданої землї і переходить до характеристики відносин Галицької Руси в огляду на людність. Ґеоґрафічне положінне цїлої України-Руси, слаба державна сила Польщі й окрайний характер руських земель — були причиною, що вони були неначе у хронїчній недузї задля численних ворожих нападів і страшних спустошень. Всякий дорібок у людности й культурі пропадав за кождим разом як не цїлком, то дуже сильно обнижав ся. Се діялось за цїлий майже час приналежности Галицької Руси до Польщі, а XVII вік належить специяльно до критичних. Один із його моментів становить р. 1648, себто похід Б. Хмельницького з Татарами у сї сторони. Наслїдком присутности останнїх Галицька Русь опинилась у страшній руїнї, не кажучи про знищінє, яке вчинили самі селяне дідичам. Передусїм зменьшилось дуже сильно населенє задля війни, полону, зарази, осталї дуже збіднїли ще й задля переходів польських військ. Автор стараєть ся означити докладнїйше чисельно се зменьшеннє людности і обіднєнє. Чинить се на основі

податкових звісток з рр. 1648 і 1649. Порівнуючи число селянських ланів із увільненями від податку через присягу (abjuratio) 1649 р. та збором податку 1650 р., доходить до цілого ряду висновків що до числа і стану людности в ріжних околицях Львівської землї.

Зміст працї дра І. Франка: Вказавши у вступі важність старих леґенд для зрозуміня духа і вірувань давніх часів, автор підносить значінє леґенди про сьв. Климента Римського, в якій ріжними часами і під ріжними культурними впливами кристалїзували ся віруваня та значеня заходу і сходу і яка тїсно вяже ся з леґендарною минувшиною також України Руси. Зазначивши ті ріжні форми, які одержала ся леґенда ще в перших віках християнства, автор підносить її тїсний звязок із Корсунем у полуднім Криму, з леґендою про сьв. Константина, апостола Славян, далї з леґендою про сьв. Володимира і хрещенє Руси і ще з пізнїйшим розвоєм староруської церкви. Крім чисто леґендового боку має ся леґенда значінє також для староруського письменства, бо була основою деяких важних творів староруського, специяльно київського письменства і полишала свої слїди навіть на памятках устної словесности (т. зв. Голубиная книга). Далї автор виложив детально плян своєї працї, в якій мають бути оброблені ось які теми:

1. Що ми знаємо про дїйсного сьвятого Климента Римського?

2. Повість сьв. Климента (тзв. Псевдо-Климентини) й її відгуки в нашім старім письменстві; розбір тої повісти в звязку з давнїйшим грецьким романом і вплив її на пізнїйші християнські леґенди та західно-европейські повісти.

3. Мучеництво Климента в Корсунї (оповіданя про се Григорія Туронського, Псевдо-Метафраста й иньші, західні й східні; історичні, лїтературні й мітичні елементи в тих оповіданях).

4. Леґенди про заведенє християнства в Корсунї і оповіданє Єфрема Корсунського про чудо з хлопцем у морі.

5. Леґенди про віднайденє тїла сьв. Климента і оповіданя про славянських апостолів Константина й Методія.

6. Леґенди про хрещенє Руси і про мощі сьв. Климента в Київі.

7. Болгарські й староруські лїтературні памятки про сьв. Климента.

8. Сьв. Климент у леґенді, віруванях, літературі й штуці західної Европи.

VI засїдане дня 20 цьвітня.

1) Др. І. Франко зреферував статю о. М. Зубрицького: „Причинки до історії народного шкільництва в Галичині". Ухвалено друкувати в „Записках". 2) Ухвалено скопіювати і видати: „Записки скарбові з часів Казиміра Ягайловича", які предложив проф. М. Грушевський. 3) Затверджено вибір президиї археольоґічної комісиї.

Зміст праці о. М. Зубрицького: О. М. Зубрицький найшов у парафіяльних актах копію просторого й інтересного деканального обіжника з р. 1815, яким поручало ся духовенству Порохницького деканату заводити парафіяльні народні школи. Сей обіжник враз із иньшими подібними документами, які о. Зубрицький позназходив у тих самих парафіяльних актах, може бути добрим причинком до історії нашого нар. шкільництва в початку XIX в., але у вступі до нього належало би пояснити близше початки тої історії до 1815 р., на кілько вони доси вияснені в працях Гельферта, Гарасевича, Головацького, Левіцького. Вкінцї референт підніс конечність дальшого збираня і систематичного опублїкованя матеріялів до історії нашої сїльської школи перед автономічною ерою, тоб то перед р. 1868.

Засїданя фільольоґічної секциї.

І засїдане дня 9 лютого.

1) На першу точку поставлено уконституоване секциї. Коли одначе при виборі президиї розстрілили ся голоси, відложено уконституоване на другий раз. 2) Др. І. Франко предложив секциї посмертні працї М. Дикарева з области фільольоґії та етноґрафії. Ухвалено на разї видати один том більше викінчених праць (бо деякі неподокінчувані) у збірнику секциї, а редактором сього тому вибрано дра І. Франка. 3) Ухвалено на внесене дра К. Студинського поурґувати Виділ, щоби він відповідно до директив загальних зборів підніс платню секретаря і бібліотекаря Товариства. 4) Постановлено просити Виділ, — на внесене д. Павлика — аби вніс

окрему петицию до міністерства на підмогу для виданя „Галицько-руських проповідок“ дра І. Франка. 5) Ухвалено на внесенє дра К. Студинського просити Виділ, щоби застановив ся над унормованєм платнї за працї друковані в виданях Товариства і закомунікував відповідні ухвали секциям. 6) Дискутовано ще раз над поділом „Записок“ і ухвалено полишити ся при давнїйшій постанові в сій справі.

Зміст реферату дра І. Франка: Референт переглянувши папери пок. М. Дикарева, прислані Товариству, найшов між ними багато етноґрафічних матеріялів та працї з фолькльору і лінґвістики. Вони такі: 1) Дещо про вербу як символ в українській пісні (ціла). 2) Уваги на розбір статї проф. Леже про Світовида (невикінчений брулїон). 3) Паляниця (на чисто переписані розділи I—XIV, XV брулїон, кінця нема). 4) Біоґрафічний нарис етноґрафа Павла Тарасевського, селянина. 5) Кого треба розуміти під Рахманами й ідентичними їм русалками? 6) Народнїй календар (з Вороніж. ґуб. та Чорноморії). 7) Апокріфи з Кубанщини (велика праця, 373 карток). 8) Матеріяли до українського словаря (коло 8.000 слів) і осібні до народньої ботаніки (без початку). 9) Етноґрафічні записи Суботина і Тарасевського. 10) Великий бог Микола, простора мітольоґічно-фолькльорна праця (без кінця). Лінґвістичні працї: 1) Антропольоґічно-лінґвістичні замітки. 2) Уваги до Бодуенової працї „Próba teoryj alternacyj fonetycznych“ (брулїон, без кінця). 3) Изслѣдованіе надъ фонетическими измѣненіяни и ихъ главными свойствами (брулїон, без кінця). 4) Отношеніе украинско-русскаго языка къ велико-русскому (вступ до більшої працї). — Реф. висловив думку, одобрену секциєю, щоб Н. Тов. поперед усього видало вибір оріґінальних праць пок. Дикарева в двох томах, а власне в однім працї фолькльорно-мітольоґічні, а в другім лінґвістичні. З етноґрафічних матеріялів треба надто опублікувати „Народнїй дневник“, приладжений до друку самим покійником. Иньші матеріяли передати відповідним комісиям.

II засїданє дня 10 лютого.

На порядку була знов справа вибору президії, але й тепер розстрілили ся голоси і не дійдено до ніяких позитивних результатів.

III засїданє дня 19 лютого.

1) Др. І. Франко предложив до апробати секциї „Галицько-руські народні леґенди,“ зібрані В. Гнатюком, які й ухвалено друкувати в „Етноґр. Збірнику“. 2) Принято до відомости справозданє дра О. Колесси з порішеня справи „Записок“ на Видїлї. 3) Др. К. Студинський підносить справу деяких статий у Л. Н. Вістнику і домагає ся, щоби Видїл вплинув, аби подібні статї більше не появляли ся. 4) Секретарем секциї вибрано д. М. Павлика.

Зміст реферату дра І. Франка: Галицько-руські народнї леґенди, зібрані В. Гнатюком, будуть обіймати два томи. Вони поділені на вісїм роздїлів; з того чотири роздїли: 1) Біблїйні леґенди старого завіта. 3) Леґенди про сьвятих; 4) Леґенди про недовірків і чарівників — підуть до першого тому, а чотири иньші: 5) Леґенди про монстри і дивогляди; 6) Леґенди про конець сьвіта; 7) Моралїзацийні і фільософічні леґенди; 8) Жартливі леґенди і сатири на сьвяті теми — до другого. В збірцї сїй подав В. Гнатюк не тільки цїлий ряд новозаписаних текстів, але й передруковує деякі знані, бажаючи через те дати по можности комплєтну збірку галицьких народнїх леґенд, що рівночасно буде й першою такою збіркою у Славянщинї побіч збірки российських леґенд Афанасєва, яка тепер належить до бібліоґрафічних рідкостий. Про богацтво матеріялу сьвідчить уже те, що перший том обіймає 209 нумерів, із чого передруковано тільки 35. Коли відчислить ся від тої суми 44 нумери, що є тільки варіянтом иньших, то збірка буде обіймати 165 нумерів окремих оповідань на сьвяті теми. Число леґенд другого тому буде в приближеню також саме. Записи пороблені в ріжних сторонах Галичини, через що збірка має не льокальний, але загальний характер.

IV засїданє дня 27 лютого.

1) Д. І. Верхратський відчитав свою працю: „Говір галицьких Лемків“. Ухвалено друкувати в збірнику секциї за 1902 р. 2) Д. М. Павлик зреферував „Проґраму до збираня народнїх пісень і иньших музично-етноґрафічних матеріялів,“ уложену московським етноґрафічним товариством.

Зміст статї І. Верхратського: Проф. І. Верхратський збирав знадоби язикові межи Лемками в 54 місцевостях а то в р. 1890., 1897., 1899. і 1900. Східно-галицькі Русини зовуть західно-руських „Лемками“ від частицї: „лем“ тут уживаної місто загально-

руськ. лише або тілько. Те назвище було первісно прозивкою, а ще і нині Лемки не радо чують сю назву, самих же себе іменують „Руснаками“, свій язик „руснацьким“. Лемківська бесїда хоч і оказує, як до місцевостий, богато розличних відтїнків, все-ж таки головними примітами указує приналежність до свойого первісного жерела т. в. до говора Лемаків угорських. Як у тих послїдних, так і у галицьких Лемків слїдний переважно вплив словаччини. Звучня галицьких Лемків та сама що у Лемків угорських. Грубий звук ы удержав ся в словах як: бываня, мыти, рыба; по гортанних також чути ы: гыбати, хыжа, сокыра (секира), быкы. В многих місцевостях відповідає старосл. и мягке і (місто загально руськ. середного и) пр. ходіті, маліны. Стїснене е на ю в формах як: мюд, люд, тютка; вюў, плюў, влюк, тюк вюв, грюб. Місто старосл. ръ виступає ыр, пр. гырмит, хырбет, гыртан, дырва. Відкид вызвучного ь пр. кіст, смерт, гус, тот, шіст, ход, бер, воз, пряд, меч. Трояке л; грубе, найчастїйше як ў: лавка, ўавка, ладный, ўадный; середне: поле, лем; мягке: льітати, зволя, любовати. Старосл. жд відповідає дж: врядже, чудный, меджа, одеджа, виджу. Замінюване в (= старосл. въ) на г пр. г дырвах, г льісьі або х: х ніў, х поли, х черешни; подібно в повстало з у (= старосл. ѹд): гмерти м. вмерти, умерти, хчити м. вчити, учити і пр. Дуже примітні для галицьких Лемків декотрі скороченя як по-лелев! со-ле-ся-со! га-ле-га! га-по-ле! га-по-гав!, тож стягнені місцеві форми як: кē, бесїдē, кепкē, дē, мē і пр. Акцент у Лемків сталий (у дву і більше складних словах на передпослїднім складї) з нечисленними спорадичними виємами по окраях східних, де говор лемківський стикає ся з акцентованими руськими говорами, іменно з бойківським. Много старинних форм удержало ся в Лемківщинї до днешнього дня пр. трие, штырие (старосл. трие, четыриѥ), быў-ем, быўа-ем, быўо-ем (старосл. былъ ѥсмь, была ѥсмь, было ѥсмь); льісох, сынох, волох (старосл. сынъхъ, волъхъ); віўми (старосл. волъми), сьпіваци, гудаци, пастуси, птаси; братове, людкове, пташкове; хлопім, сьпівакім, панім; датый, дата, дате datus, data, datum і пр. У глаголів V. кл. голосівка теперішникова з виємом 3. лиця мног. числа викидає ся:

рубам, рубат etc. глядам, глядат etc. 3 plur. рубают, глядают.

В творні пнів замітити випадає іменно частий наросток: = усь, = усьо, = усьа: хлыбусь, конюсьо, мамуся дьівуся, сеструся; декотрі примітні зсувки як: завалипотік, вельбіб, обхудный, обдальный, прималый, почорнявый і др. Місцево уживає ся також вираз: русінскый т. є. приналежачий Русинови. Замітні форми вменшительні comparat. i superlat. приложників: меншкый, найменшкый, тож числівників: обойко, обоєченько; тридцетеричко. Часті і примітні глаголи VI. кл. як: клубетувати, сьпівувати, ходжувати і пр. Примітні частиці: кед, коды, кеды, тады, стады, стамадыль, покаль, покля, доталь, дотля і др.

Ладня слів в цілости та сама, що у Лемаків угорських, хоч тут і там виступають незначні відміни місцевостні. Декотрі лемківські вирази правильнійші, ніж звичайно у нас уживані пр. речөнец, спадчина, ручник, справды — правильнійші, ніж речинець, зпадщина, рушник, справді. Тут і там доховались до нашого часу декотрі хороші староруські вирази. І так в одній весільній пісни лемківській стрічає ся давний руський вираз: тальник (старосл. таль і тальник = obzes). Словня лемківська, надійсь, дасть свій пай в користь літературному українсько-руському язику.

По граматичній части А. (1. До Звучні. 2. До Пнетвору. 3. До Словотвору. 4. До Словоладу) слідують: Б. Взорці бесіди галицьких Лемків (1. Повірки. 2. Загадки і Присліва. 3. Пісни) і на послідку В. Словарець, в котрім подає ся збірник слів і річень лемківських.

V. засіданє дня 6 марта.

1) М. Павлик відчититує проєкт зміни реґуляміну секций. По довшій дискусиї ухвалено, щоби референт предложив його на найблизшім засіданю в скороченій формі і без мотивів. 2) Др. О. Колесса предложив плян II т. творів Федьковича, який принято до відомости. 3) М. Павлик підносить, що переглядав архів „Просьвіти“ і що найшов там дуже цінні рукописи й листи, а що те все „Просьвіта“ готова віддати на користуванє Товариству, то радить, аби Виділ рішив ся на те і в тій ціли заняв іще одну кімнату під бібліотеку і при тому казав перенести наукову робітню

з теперішнього льокалю до давнійшого. 4) Порушену М. Павликом справу заснованя заходом і під доглядом Товариства вільного укр.-руського університету відложено на дальше засїданє. 5) Перед вибором президиї секциї поставив др. К. Студинський внесок, аби без огляду, який буде результат нового вибору, виразити признанє дру І. Франкови за знаменитий провід як директора секциї, запротоколувати і опублїкувати се признанє в „Хронїцї“. Внесок ухвалено. 6) При виборі президиї вибрано директором секциї дра О. Колессу, заст. дир. дра І. Франка. 7) На внесок М. Павлика вибрано заступником відпоручника секциї в Видїлї дра І. Франка з тим що, др. Колесса має его повідомити кождий раз, коли сам не міг би бути на засїданю Видїлу так, аби секция була все заступлена. — В. Гнатюк заявляє, що Видїл не затвердить сього вибору так, як се вже було з мат. прир. лїк. секциєю, бо він противить ся статутови. — І. Кокорудз поясняє як член Видїлу, що Видїл не приняв лише рівночасного заступництва двох делеґатів мат. прид. лїк. секциї, але коли би не прийшов директор секциї на засїданє, то заст. делеґата має право його заступити. — М. Павлик підносить, що таке заступництво секцийних відпоручників предвиджене статутом. Секция рішає по сїм, що такий условний вибір дра І. Франка на заступника відпоручника важний.

VI засїданє дня 20 марта.

1) Др. О. Колесса комунїкує думку деяких неприсутних членів, що секция не компетентна нараджувати ся над справою заснованя укр.-руського університету. Присутні члени заявляють ся за тим, що секция має право нараджувати ся над такими справами. По сїм відчитує свій реферат М. Павлик п. н. „Вільний український університет під проводом Наук. тов. ім. Шевченка“. Секция ухвалює опісля просити Видїл, аби скликав як найшвидше у тїй справі спільне засїданє секций і був присутний при тім in corpore. 2) Справу зміни реґуляміну секций відложено на дальше засїданє з огляду на неприсутність опозициї такої зміни.

VII засїданє дня 10 цьвітня.

1) В. Гнатюк відчитав замітку „До бойківського говору,“ а опісля вступ до своеї працї п. н. „Угро-руські духовні вірші“.

Ухвалено обі друковати в „Записках“. 2) М. Павлик відчитує проект зміненого реґуляміну секциї. Ухвалено просити Виділ, аби скликав для сеї справи збори всіх секций і за субстрат до дискусиї предложив сей проект. 3) На пропозицию М. Павлика секция згодила ся в засаді друкувати в „Українсько-руській бібліотеці“ твори Куліша, коли прийде до докладнїйшої умови з вдовою покійного.

Зміст реферату В. Гнатюка: В часї подорожей по Угорщинї зібрав референт 14 рукописів, переважно співанників, в яких був цїлий ряд духовних віршів або зовсїм невзісних досї в друку, або звісних, але в значно відмінній формі. Референт описав ті рукописи — з виїмкою двох, описаних уже давнїйше дром І. Франком — і вибрав із них для друку 226 віршів. Прозові уступи, а головно „Страсти Христові“ відложив на пізнїйше для опублікованя. Крім того додав до сеї працї вступ, в якім звертає увагу на велике богацтво рукописів на Угорській Руси, не використаних для науки, вказує, що зроблено доси в сім напрямі і подає короткий погляд на стан осьвіти угорських Русинів в XVII—XVIII вв. Цїлу працю дїлить на дві частинї: в першій подає тексти рукописів із північної Угорщини, в другій з руських кольонїй в полудневій Угорщинї (Бачка) та Слявонїї (Срим). Тексти зладжені для друку в модерній формі, але зміни пороблені референтом, зазначені у вступі.

Засїданя математично-природописно-лїкарської секциї.

I засїданє дня 3 січня.

Цїле засїданє заповнила дискусия над справою подїлу „Записок“. Остаточно запала ухвала: не противити ся такому подїлови і прийняти його до відомости.

II засїданє дня 6 лютого.

1) Секция уконституувала ся вибравши: директором д. І. Верхратського, заступником директора дра Е. Озаркевича, секретарем д. С. Сидоряка, заступником секретаря дра С. Рудницького.

Делеґатом секциї до Виділу став д. І. Верхратський. Крім того вибрано заступником делеґата В. Шухевича. (Пор. ухвалу Виділу з дня 12/2). 2) Д. П. Огоновський зреферував працю дра В. Левицького п. н. „Матеріяли до термінольоґії математичної і фізичної,“ яку ухвалено друкувати.

Зміст праці дра В. Левицького:

1. Математична термінольоґія ч. І. Ся термінольоґія, що її автор спорядив на візванє язикової комісиї Товариства обнимає терміни з математики елементарної (аритметики, альґебри та ґеометриї (і ґеометриї начеркової).

2. Фізична термінольоґія ч. IV. Часть та обнимає терміни з оптики, астрономії та космоґрафії, творить останню часть термінольоґії фізичної, якої три части вже надруковано давнійше в виданях Товариства.

III. засїданє дня 10 лютого.

На сім засїданю піддано ще раз під дискусию справу подїлу „Записок“. При довшій виміні гадок постановлено анулювати попередню ухвалу з дня 3 січня і заявити ся за затриманєм дотепершнього пляну видаваня „Записок“ тим більше, що секция має свій орґан, в якому друкують ся не тільки самі працї, як у збірниках иньших секций, але й бібліоґрафія.

IV засїданє дня 21 марта.

Др. О. Грабовський зреферував працю дра М. Коса п. н. „Про очні хороби новобранців у трилїтнім періодї,“ яку ухвалено друкувати в лїкарськім збірнику.

Зміст працї дра М. Коса: Дослїджуванє очних хиб у новобранців труднїще, чим у клїнїчних хорих, бо новобранцї являють ся звичайно перед військовим лїкарем із готовою постановою прибільшати свою хибу або неістнуючу хибу удавати, щоби тим чином звільнити ся від військової служби. В поведеню новобранців з округа перемиського військового корпуса дають ся спостерегти ось які засади: інтеліґентні поступають відповідно до обдуманого пляну; неінтеліґентних треба подїлити на дві части, а то: новобранцї руської і польської народности дуже незручні в удаваню або причинюваню своїх хиб, дають себе легко вловити і признають ся легко до свого кроку; противно жидівські новобранцї дуже уперті і не признають ся до свого вчинку, хоча їм наглядно докаже ся, що хотять дурити лїкаря.

При тім всім є певні загальні засади, яких придержують ся новобранці відповідно до рефракциї своїх очий, до зміни на прозорці або на внутрішних частях ока. Лїкарь мусить досліджувати новобранців ріжними методами, щоби встерегти ся похибок; скіяскопія віддає при означуваню рефракциї великі прислуги. Межи дослїджуваними було найменче новобранців із хибами внїшних частий ока, бо ті хиби можна спостерегти вже підчас бранки, найбільше їх було в хибами рефракциї, бо того не можна пізнати без очного зеркала підчас бранки, де нема на се часу.

Між тими скрайними границями що до числа лежать хиби прозорки і внутрішних частей ока. Всїх дослїджуваних новобранців є 655 і їх зіставилось на таблици після хиб у 34 рубриках, дальше після трох головних рефракций і після того, як їх треба було подїлити в огляду на спосібність до військової служби по мисли обовязуючого закона.

Засїданя комісий.

Археоґрафічна комісия.

I засїдане дня 7 цьвітня.

1) Принято до відомости, що V. т. „Жерел до історії України-Руси“ вже на укінченю і незабаром вийде. 2) Ухвалено випустити в сїм роцї як видане комісиї III. т. „Памяток українсько-руської мови і лїтератури“. 3) Вибрано членами комісиї: Володимира Гнатюка і Олега Целевича. 4) Комісия уконституувала ся, вибравши головою: проф. М. Грушевського, заст. голови дра І. Франка, секретарем д. О. Целевича.

Язикова комісия.

I засїдане дня 10 лютого.

1) Передано д. І. Кокорудзови до реферату „Грецько-руський словар“ д. Левкевича. 2) Упрошено дра М Пачовського, щоби зладив реферат у справі унормованя правописи в виданях Товариства та відчитав його на дальшім засїданю комісиї. 3) Комісия уконституувала ся вибравши: головою дра К. Студинського, заст. голови М. Павлика, секретарем дра І. Франка.

Етноґрафічна комісия.

I засїданє 2 сїчня.

1) Що до виданя пісень із мельодіями, зібраними д. О. Роздольским, ухвалено видати окремо мельодії, а пізнійше окремо тексти. 2) Ухвалено надрукувати в „Хроніці" відозву для збираня етноґрафічних матеріялів. 3) Принято до відомости, що за 1901 р. вийшли в друку „Приповідки" зібрані дром І. Франком і мають вийти пісні з мельодіями, зібрані дром І. Колессою. В 1902 р. ухвалено видати: „Галицько-руські народні леґенди" зібрані В. Гнатюком (перший том) і „Приповідки" дра Франка (другий том). 4) Ухвалено внести до міністерства петицию на підмогу для виданя всїх томів приповідок, які без того мусїли-б друкувати ся кілька лїт. 5) Вибрано членами комісиї: Остапа Людкевича, дра М. Пачовського, дра К. Студинського, дра В. Щурата.

II. засїданє дня 26 марта.

1) Ухвалено дати д. А. Веретельникови на записуванє етноґр. матеріялів 50 кор. підмоги з фондів, призначених на ексцедицию. 2) Вибрано членами комісиї: М. Павлика, Володислава Федоровича і Івана Верхратського. 3) Комісия уконституувала ся вибравши давнійшу президию: головою О. Барвінського, заст. голови Ф. Вовка, секретарем В. Гнатюка.

Участь Товариства в ювилею „Историко-филологическаго Общества“ у Харкові.

Дня 28 лютого ст. ст. обходило „Историко-филологическое Общество при Императорскомъ Харьковскомъ Университетѣ“ 25-літній ювилей свойого істнованя. Повідомлена про се фільольоґічна секция нашого Товариства, вислала ювилятови отсе письмо:

З приводу двайцятьпятьлітнього ювилею Вашого Товариства засилаємо Вам щирий привіт і бажанє дальшого як найуспішнійшого розвою і плеканя науки на ріднім українськім ґрунті. Нехай огнище свобідної і ніякими реґулямінами не скованої праці наукової, яким доси було Ваше Товариство, розгоряєть ся чим раз сильнійше і несе в найширші круги те сьвітло науки, яка одна тільки може з'єднати роз'єднаних.

Др. І. Франко. *В. Гнатюк.*

Справозданє з етноґрафічної експедиций.

Етноґрафічна комісия дістала в 1901 р. від Вис. Сойму 1000 кор. підмоги на експедицию по краю для вбираня етноґрафічних матеріялів. Тому одначе, що сю субвенцию виплачено аж в осени, по упливі шкільних вакаций, не всї члени експедициї могли виїхати в відповіднім часї на провінцию для робленя записок і не всї могли предложити справозданє зі своєї подорожі. Зробили се доси тільки д. Володимир Шухевич і д. Осип Роздольський. Иньші члени експедициї: д. Володимир Гнатюк, д. Лука Гарматїй, д. Андрій Веретеньник і д. О. Деревянка аж тепер роблять записки і вислїдки їх працї будуть надруковані в найблившім випуску „Хронїки“.

Д. Володимир Шухевич їздив і сього року на Гуцульщину, де збирав матеріяли для доповненя своєї працї „Гуцульщина“, друкованої в „Матеріялах до українсько-руської етнольоґії“. Деякі з записаних матеріялів увійшли до третьої частини „Гуцульщини“, що вийде сими днями, як „Заводини“, „Колачини“ і деякі піснї; иньші матеріяли, як обхід спаський і богородичен, увійдуть до четвертої частини „Гуцульщини“. Крім того зробив д. В. Шухевич кілька фотоґрафічних знимок, із яких теж одні ввійшли до третьої частини його працї, другі ввійдуть до четвертої.

Д. О. Роздольський збирав дальше на фоноґраф мельодиї народнїх пісень. Сього року був він в отсих місцевостях: Топорів і Трійця (повіт Броди), Вовчуги (повіт Городок), Шляхтова (повіт Новий Торг), Берест, Більцарева, Боґута, Королева руська (повіт Грибів), Злоцке (повіт Новий Санч), Поляни (повіт Кросно), Крампна (повіт Ясло), Плетеничі і Утїховичі (пов. Перемишляни),

Микуличин (пов. Надвірна), Стецева, Вовчківці і Орелець (пов. Снятин), Серафинці і Топорівці (пов. Городенка), Тенетиска (пов. Рава Руська), Гряда, Дорошів Великий, Сїціхів, Запитів і Ременів (пов. Львів). Д. Роздольський зібрав у сих місцевостях разом коло 670 мельодий, з того лемківських коло 220.

Разом зібрав доси д. Роздольський, сього і минулого року, коло 1500 мельодий на фоноґраф. На ноти переписує їх д. О. Людкевич і доси переписав звиш 800 мельодий. Коли праця буде скінчена, опублїкуеть ся її в „Етноґрафічнім Збірнику“.

Товариства і інституциї,

що дальше приступили до обміну виданями з Товариством.

Helsingfors. Societas Scientiarum Fennica.
Sl. Louis, Mo. The Academy of Science.
Wien. Museum für österreichische Volkskunde.

Нові виданя Товариства.

Часопись правнича і економічна. Т. III. Правничі і економічні розвідки історично-фільософічної секциї Наук. Тов. ім. Шевченка. У Львові, 1901. З друкарні Наук. Тов. ім. Шевченка. Ст. 38+19+31+105+42, 8⁰. Ціна 3 кор. Зміст: 1) Др. Ст. Дністряньский, Права рускої мови у львівскім університеті. Ст. 1—38. — 2) Др. Єв. Гвоздецкий, Причинки до науки про умовну кару. Ст. 1—19. — 3) Михайло Новаковский, Поступоване в спорах в найму і аренди. Ст. 1—31. — 4) Др. Ст. Дністряньский, Австрийске право облїґацийне (далї). Ст. 93—198. — 5) Оцінки і реферати. Ст. 1—33. — 6) Miscellanea. Ст. 34—42.

Правнича Бібліотека. Т. II. Др. Стан. Дністрянський: **Австрийске** право облїґацийне. Вип. I. У Львові, 1901. З друкарні Наук. Тов. ім. Шевченка. Ст. 198, 8⁰. Ціна 2 кор.

Збірник математично-природописно-лїкарської секциї Наукового Товариства ім. Шевченка. Т. VIII. Випуск I. У Львові, 1901. З друкарні Наук. Тов. ім. Шевченка. Ст. 4+4+10+69, 8⁰. Ціна 2 кор. Зміст: 1) Проф. Ів. Горбачевський, Про виказане закраски крови. Ст. 1—4. — 2) Проф. Ів. Горбачевський, Про повстане товщи в звіриннім орґанізмі. Ст. 1—4. — 3) Др. О. Дакура. Причинки до певного ставленя клїнїчної діяґнози тифа на підставі бактеріольоґічних дослїдів. Ст. 1—10. — 4) Звіти. Ст. 1—66. — 5) Термінольоґічна частина. Ст. 67—69.

Українсько-руська Бібліотека. Видає фільольоґічна секция Наукового Товариства ім. Шевченка. Т. I. Писаня Осипа Юрія Федьковича. Перше повне і критичне виданє. Том перший. Поезиї. З первдруків і автоґрафів вібрав, упорядкував і поясненя додав

др. Іван Франко. У Львові, 1902. З друкарні Наук. Тов. ім. Шевченка. Ст. XXII+806, мал. 8°. Ціна 6 кор. (в оправі 6·80 і 7·20 кор.). Зміст: 1) Передмова. Ст. V - X. — 2) Думи і співанки. Ст. 1—66. — 3) Баляди і оповідання. Ст. 67—102. — 4) Поезиї 1862—1867 р. Ст. 103—207. — 5) Поезиї вид. в Коломиї 1867—68 р. Ст. 209—306. — 6) Поезиї 1868—1876 р. Ст. 307—396. — 7) Дикі думи. Ст. 397—462. — 8) Поезиї 1885—1886 р. Ст. 463—496. — 9) Співанник діля ґосподарських діточок. Ст. 499—515. — 10) Проскура Ст. 516—528. — 11) Байки. Ст. 529 - 538. — 12) Пісні жовнярські. Ст. 539—549. — 13) Співанки. Ст. 550—561. 14) Руський лірник. Ст. 562—603. — 15) Колядник. Ст. 604—654. — 16) Маланка. Ст. 655—700. — 17) Поправки і доповнення. Ст. 701—707. — 18) Німецькі поезиї. Ст. 709—783. — 19) Мельодиї. Ст. 785—806.

Етноґрафічиий Збірник. Видає етноґрафічна комісия Наукового Товариства імени Шевченка. Т. XII. Галицько руські народні леґенди. Зібрав Володимир Гнатюк. У Львові, 1902. Накладом Товариства. З друкарні Наук. Тов. ім. Шевченка. Ст. XII+216, 8°. Ціна 2 кор. Зміст: 1) Передне слово. Ст. IX—XI. — 2) Біблійні леґенди старого завіта. Ст. 3—60. — 3) Біблійні леґенди нового завіта. Ст. 63—135. — 4) Леґенди про сьвятих. Ст. 139—197. — 5) Леґенди про недовірків і чарівників. Ст. 201—215.

Записки Наукового Товариства ім. Шевченка. Р. 1902, кн. I. Т. XLV. Львів, 1902. З друкарні Наук. Тов. ім. Шевченка. Ст. 22+12+35+16+14, 8°. Ціна 3 кор. Зміст: 1) Чи маємо автентичні грамоти кн. Льва, критично-історична розвідка Михайла Грушевського. — 2) Меморіял в обороні прав православних і дісидентів з часів чотиролітнього сойму, подав Михайло Галущинський. — 3) Знадоби для пізнаня угорсько руських говорів. Говори з наголосом недвижимим, подав Іван Верхратський (кінець). — 4) Miscellanea: а) До біоґрафії гайдамаків Залізняка й Чорняя, под. Олексій Маркович; б) До участи Русинів в наполеонських війнах, под. І. Кобилецький; в) Ізидор Шараневич, некрольоґ і г) Мих. Сухомлінов — Ів. Жданов, некрольоґічна замітка, подав М. Грушевський. — 5) Наукова хроніка: Причинки до історії польської суспільности на Україні в XIX в. I—VI, дра Івана Франка. — 6) Бібліоґрафія (рецензиї й справоздавня). — 7) Показчик до томів XXXIX—XLIV Записок Наук. Тов. ім. Шевченка.

Записки Наукового Товариства імени Шевченка. Р. 1902, кн. II. Т. XLVI. Львів, 1902. З друкарні Наукового Товариства імени Шевченка. Ст. 12 + 44 + 68 + 6 + 24 + 44, 8⁰. Ціна 3 корони. Зміст: 1) Магдаленське майстерство на Україні, написав Хведор Вовк (з рисунками й фототипіями). Ст. 1—12. — 1) Сьвятий Климент у Корсуні, причинки до історії староруської леґенди, дра Івана Франка (далї буде). Ст. 1—44. — 3) Угро-руські духовні вірші, подав Володимир Гнатюк (Вступ. Вірші з північної Угорщини ч. 1—54; далї буде). Ст. 1—68. — 4) Miscellanea: а) Монах ворожбитом, подав М. Грушевський; б) Руська пісня польського аґітатора з 1848 р., подав Ф. Королевський; в) Як складають ся леґенди, подав Олексїй Маркович. Ст. 1—6. — 5) Наукова хронїка: Огляд часописей за р. 1900 — часописи видавані поза Україною. Ст. 1—24. — 6) Бібліоґрафія (рецензиї й справоздання). Ст. 1—44.

Хронїка українсько-руського Наукового Товариства імени Шевченка у Львові, 1901, вересень-грудень. Рік 1901. Вип. IV. Ч. 8. З друкарні Наук. Тов. ім. Шевченка. Ст. 24, 8⁰. Ціна 30 сот. Зміст: Засїданя Видїлу. — Засїданя секций (Ф. Примак — Причинки до історії розвитку і інволюциї желези thymus у риб кістноскелетних. Др. І. Горбачевський — Про виказане закраски крови. Др. І. Горбачевський — Про повстане товщу в звіриннім орґанїзмі. Др. О. Дакура — Причинки до певного ставленя діяґнози тифа на підставі бактеріольоґічних дослїдів. Др. В. Левицький — Теорія перстенїв Сатурна. Той сам — Нові працї в теорії функций аналїтичних. Той сам — Додаток до теорії дробів ланцухових та ґрупи модулової. Др. С Рудвицький — Про плями сонїчні). — Засїданя комісий. — Участь Товариства у природописно-лїкарськім з'їздї у Празї і ювилею „Геогр. Общества" в Іркуцьку. — Відзиви в справі збираня етноґрафічних матеріялів і предметів до музея Товариства. — Товариства й інституциї, що дальше приступили до обміну виданями з Товариством. — Нові виданя Товариства.

Хронїка українсько-руського Наукового Товариства імени Шевченка у Львові. Р. 1902. Вип. І. Ч. 9. З друкарні Наук. Тов. ім. Шевченка. Ст. 56, 8⁰. Ціна 50 сот. Зміст: Справоздане Товариства за р. 1901: Діяльність Видїлу. — Діяльність секций і комісий. — Наукові виданя. — Дійсні члени. — Члени комісий. — Персональ Товариства. — Інституциї, що обмінювали ся виданями

в Наук. Товариством у 1901 р. — Стан бібліотеки. — Стан музея. — Рахунок наукових видань. — Касове справоздане.

Chronik der ukrainischen Ševčenko-Gesellschaft der Wissenschaften in Lemberg. 1901, September — December. Heft IV. N. 8. Львів, 1902. З друкарві Наук. Тов. ім. Шевченка. Ст. 28, 8°. Ціна 30 сот. Зміст: Sitzungen des Ausschusses.— Sitzungen der Sectionen. (F. Prymak — Beiträge zur Geschichte der Entwickelung und der Involution der Thymusdrüse bei den Knochenfischen. Dr. I. Horbačevśkyj — Über die Bestimmung des Blutfärbstoffes. Dr. I. Horbačevśkyj — Über die Entstehung des Fettes im thierischen Organismus. Dr. O. Dakura — Beiträge zur sicheren Stellung der Diagnose des Typhus auf Grund bakteriologischer Untersuchungen. Dr. V. Levyćkyj - Die Theorie der Saturnringe. Derselbe — Neue Errungenschaften in der Theorie der analytischen Functionen. Derselbe — Beitrag zur Theorie der Kettenbrüche und der Modulgruppe. Dr. S. Rudnyćkyj — Über die Sonnenflecke). - Sitzungen der Commissionen. — Theilnahme der Gesellschaft am Congresse der Naturforscher und Ärzte in Prag und an der Jubiläumsfeier der Geographischen Gesellschaft in Irkutsk. — Aufruf in Sachen der Sammlung ethnographischer Materialien und Gegenstände für das Museum der Gesellschaft. — Weiteres Verzeichniss der Gesellschaften und Institute, welche in den Austausch ihrer Publicationen mit der Gesellschaft getreten sind. — Neue Publicationen der Gesellschaft.

Літературно-науковий Вістник (наукова частина).

І книжка (за січень):

Спостереженя та вражіня земського статистика, Юхима Павловського.

Національне питанне в Норвеґії, Сергія Єфремова (далї буде).

Наша поезия в 1901 роцї, Івана Франка (далї).

Уваги на сучасні теми:

I. Справа українсько-руського унїверситету у Львові, Володимира Гнатюка.

II. Одиссея перевертня, С. Є. і І. Ж.

III. Два поклики.

IV. Справа укр.-руської ґімназиї у Станїславові.

Хроніка і бібліоґрафія.

II книжка (за лютий):

Народник в українській літературі, Р—вої.

Національне питаниє в Норвеґії, Сергія Єфремова (конець).

Наша поезия в 1901 році. II. Івана Франка.

Дещо про наші домашні болячки, Володимира Гнатюка.

Хроніка і бібліоґрафія.

III книжка (за март):

Ultra montes, Івана Франка.

Поезия в осьвітленю наук природничих, Івана Раковського.

Із чужих літератур: Дещо про румунську літературу, Ґеорґа Адама.

Уваги на сучасні теми:

V. Славянський клюб у Кракові, Б. Л.

VI. „Москалї" про „москалефила". Вільхівського.

Хроніка і бібліоґрафія.

IV книжка (за цьвітень):

Соті роковини вродженя Віктора Гюґо, Ів. Франка.

Кельтська археольоґія, нарис Соломона Райнаха.

Новини нашої літератури: Хвиля за хвилею, вірші й проза, видав Б. Грінченко, С. Волоха.

Ювілей І. В. Яґіча, В.

Наукові листки:

I. Вавилон і Біблїя, В.

II. Анна Ярославна, П. С.

III. Еміль Голюб (некрольоґ), В.

Хроніка і бібліоґрафія.

Відбитки:

М. Грушевський. Розвідки й материяли до історії України-Руси. IV. (Відбитки з „Записок Наукового Товариства ім. Шевченка" в р. 1898—1900 і „Жерел до історії України-Руси" т. III.). У Львові, 1902. З друкарні Наукового Товариства імени Шевченка. Ст. 196, 8⁰.

Зміст: I. Статї по археольоґії:

1) Бронзові мечі з Турецького повіту (Галичина, з рисунком).

2) Молотівське срібло (з рисунками й фототипією).

3) Печатки з околиць Галича (з рисунками).

4) Печатка з Ступниці під Самбором (з рисунком).

5) Ковтки в уживаню сучасних Кавказців (з рисунками).

6) Огляд праць Н. Кондакова з історії староруської штуки.

II. Розвідки й материяли історичні:

1) До питання про правнодержавне становище київських князів XV в.

2) Материяли до історії козацьких рухів 1590-х рр.

3) До історії „руського обряду" в давній Польщі.

4) Сторінка з історії українсько-руського сільського духовеньства (по самбірським актам XVI в.).

5) Кілька документів з житя Забужської Руси XVI в.

6) Економічний стан селян в Сяніцькім старостві XVI в. на основі описей Королївщин.

Меморіял в обороні прав православних і діссидентів з часів чотиролїтнього сойму. Подав Михайло Галущинський. (Відбитка з „Записок Наукового Товариства ім. Шевченка, т. XLV). У Львові, 1902. З друкарні Наук. Тов. ім. Шевченка. Ст. 12, 8°. Ціна 15 сот.

Магдаленське майстерство на Україні. Написав Хведор Вовк. (Відбитка з „Записок Наукового Товариства імени Шевченка", т. XLVI). У Львові, 1902. З друкарні Наукового Товариства імени Шевченка. Сторін 14 + 3 таблиці з малюнками, 8°. Ціна 20 сот.